

FÜGGETLEN MAGYARORSZÁG

„A legnagyobb cél pedig itt, e földi létben
ember lenni mindég, minden körülményben”
(Arany János)

„Az igazat mondd, ne csak a valót.”
(József Attila)

A rendszerváltozás veszteségeinek érdekvédelmi, közéleti, politikai Hon-LAPJA

Nyomdai kiadását alapította: **1993-ban az osztársadalmi érdekvédelmet országos hatókörben ellátó**
társadalmi szervezet, a

FÜGGETLEN NÉPKÉPVISELETI SZÖVETSÉG /FÜNÉSZ/

SAJTÓPOSTA

A rendszerváltozás veszteségeinek készülő világhálós népújság, a **FÜGGETLEN MAGYARORSZÁG** tömegkommunikációs rovata a lakosság aktuális témakörű **egyetértő észrevételeivel, jobbító kritikai jelzéseivel, tiltakozásaival, kérdéseivel, javaslataival**, amelyek azonosítható névvélcímekkel, jelígyével, vagy ezek nélkül is nyilvánosságot kaphatnak — a lapunkhoz elektronikusan, postai úton, illetve személyesen eljuttatott információk ellenőrzött és szerkesztett változatában, megőrizve minden közlendő anyag eredeti tartalmának lényegét.

Részletek **Magyarország Alaptörvényének IX. cikkéből:**

(1) Mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához.

(2) Magyarország elismeri és védi a sajtó szabadságát és sokszínűségét, biztosítja a demokratikus közvélemény kialakulásához szükséges szabad tájékoztatás feltételeit.

Részletek a **sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvényből:**

4./ § (2) A sajtószabadság kiterjed az államtól, valamint bármely szervezettől és érdekcsoporttól való függetlenségre is.

10./ § A médiarendszer egészének feladata a hiteles, gyors, pontos tájékoztatás.

13./ § A tájékoztatási tevékenységet végző lineáris médiaszolgáltatások kötelesek a közérdeklődésre számot tartó helyi, országos, nemzeti és európai, valamint Magyarország polgárai és a magyar nemzet tagjai számára jelentőséggel bíró eseményekről, vitatott kérdésekről az általuk közzétett tájékoztató, illetve híreket szolgáltató műsorszámokban kiegyensúlyozottan tájékoztatni.

Részletek a **médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvényből:**

3. § Magyarországon a médiaszolgáltatások szabadon nyújthatók, a sajtótermékek szabadon közzétehetők, az információk és a vélemények a tömegkommunikációs eszközök útján szabadon továbbíthatók...

7. § (1) A médiaszolgáltatók, a sajtóterméket kiadók, a kiegészítő médiaszolgáltatást nyújtók, a műsorterjesztők az e törvény hatálya alá tartozó tevékenységek végzése során a jóhiszeműség és

a tisztesség követelményének megfelelően, e törvényben meghatározottak szerint kötelesek egymással és a nézőkkel, hallgatókkal, olvasókkal, felhasználókkal, előfizetőkkel kölcsönösen együttműködve eljárni.

Részletek az **Alkotmánybíróság 7/2014. (III. 7.) számú Határozatából:**

A sajtónak alkotmányos küldetése, hogy a közhatalom gyakorlóit ellenőrizze, aminek szerves részét képezi a közügyek alakításában résztvevő személyek és intézmények bemutatása és — akár rendkívül éles hangú — kritikája.

„A demokratikus jogállam intézményeinek... szabad bírálata, működésük, tevékenységük ellenőrzése és kritikája — legyen az akár rendkívül éles hangú vagy támadó — a társadalom tagjainak, az állampolgároknak, illetve a sajtónak olyan alapvető joga, amely a demokrácia lényegi eleme.”

Internet: www.fuggetlenmagyarország.hu

E-mail: fuggetlenmagyarország@fuggetlenmagyarország.hu

Levélcím: **6000 Kecskemét, Tinódi u. 6. B/IV/26.**

Főszerkesztő: **Velkei Árpád**

Meddig lesz még úr a betyárság?

Manapság, ha fellapozzuk a napi újságokat szinte nyakunkba zúdul a rengeteg hír a közvagyon és a magántulajdon ellen elkövetett bűncselekményekről, amelyek **megrázó láttelepet** mutatnak a társadalom morális állapotáról! **Lopnak megélhetésből, rabolnak agresszióból, rongálnak kedvtelésből, alkoholos állapotban, felindultságból egyénileg, vagy csoportosan, sőt, nem kis számban okoznak anyagi kárt szervezeten, iparszerűen is.** Ezen esetek száma pedig évről évre egyre nő és még nem is beszéltünk ama bűnügyekről, amelyek kárvallottjai a bosszútól, vagy a hatósági intézkedés reménytelenségétől tartva már bejelentést sem tesznek.

A teljesség igénye nélkül, íme néhány hír:

A BLIKK 2014. május 7-ei számában írnak a több mint 3 éve felderítetlen tokodaltárói rablásról, amelynek elkövetőire félmilliós nyomravezetői díjat tűzött ki a rendőrség, majd a Dombóvári porcelán-tolvajokról, akik el akarták adni az elorzott értékeket... Ugyanazon napilap május 8-ai hasábjain egy sarkadi illegális tűzifa-árust vesznek górcső alá, aki engedély nélkül kivágott fákat akart értékesíteni, sőt, mindenkin azt hazudta, hogy legálisan jutott a tüzelőhöz. Az e tárgyú krónika további részéből megtudható: a tettes egy hatvani benzinkútról próbált iratokat és pénzt lopni, ebben a helybéli lakosok akadályozták meg. Folytatódik a tudósítás azzal a fém-tolvajjal, aki Miskolcon eltulajdonított árú szortírozása közben került rendőrkézre, majd a Veszprémben lopott autóval céltalanul furikázó és az egyik épületnek nekijártó elkövető esetével, illetve azzal a ténnyel, hogy Kőrmenden lába kelt 6500 pár cipőnek, amelyek értéke megközelíti a 140 millió forintot.

A 2014. május 9-én megjelent MAGYAR HÍRLAP is foglalkozik e bűnözői jelenséggel egy nagyobb hangvételű cikk, „A temetőket sem tisztelik a vandálok” címmel, amelyben ilyeneket közöl a szerző:

„Nincsenek biztonságban a vízórák, az öntözőrendszerek, a segélykérő oszlopok, a fák, a kiültetett virágok, a szobrok sem, emellett a játszóterek berendezéseit is rendszeresen megrongálják. A hulladékgyűjtő tartályok is gyakori célpontok, tavaly 1300 kukát tettek tönkre, vagy vittek el a fővárosban. A temetőkből a tolvajok elviszik és értékesítik a sírkövek elemeit...”

Az anyag konkrétan említi Szikszó települést is, ahol több mint ötven sírt rongáltak meg ismeretlenek.

Mindezeket olvasva, óhatatlan a kérdés: **mi lehet az oka annak, hogy az emberek egy részének értékrendje a feje tetejére állt?** A válasz bizony eléggé összetett és sokrétű lehet csak, amelyekből most néhány érvet a teljesség igénye nélkül hozok elő:

A nyolcvanas évek végén, az akkori hatalom által tudatosan előkészített, majd 1990-ben végrehajtott rendszerváltoztatás a lakosság széles tömegei létbiztonságának, jövőbe vetett hitének alappilléreit rendítette meg és rombolta szét. Az eleddig társadalmi tulajdonnak minősített nemzeti vagyon jó részét átjászották a fejünk fölé nőtt új elitnek, amelynek egyes személyiségei hamar elfoglalták a közélet gazdasági és politikai dobogóit. És ekkor ez az irdatlan ingó, ingatlan és pénzforgalmi érték már az ő céges és magánvagyonukként jelent meg. Ők gyarapodtak, illetve kisebb-nagyobb átalakulások után még most is gyarapodnak, ugyanakkor az ország szegényedik, a lakosság egyre nagyobb része egzisztenciálisan és morálisan lecsúszik, sőt sokan már szinte végzetesen váltak gyökértelessé. A létbiztonság lényegében egy maroknyi csoport számára vált csak elérhetővé, a többségnek pedig maradtak a hamis illúziók, az ígéretések és az ennek folyományaként fellépő csalódások, kiábrándulások. Tehát az emberek elkeseredetté, tehetetlenné, reményvesztetté váltak és jobb híján ma is tétlenül szemlélik, hogyan zúgnak el fölöttük az események, amelyeknek csak a kárvallottjai lehetnek. Nos, ők már szinte az árnyékvilágban vergődnek, a túlélésért küzdve, s ha lebuknak, a börtönre is bizton számíthatnak.

Nagyon úgy tűnik, ez a szörnyűséges tartalmú kör kezd bezáródni, 100 ezrek, milliók részére. Hát ezt a miliót teremtette meg és konszolidálta a kapitalista rendszer, amely a tőkés spekulációt az érték-előállító munka és a pénzt az ember fölé helyezte. Mindent árucikké, vagy üzletti silányított a maga cirkuszos népbudító reklámhadjáratai közepette. A tőkés világ sajátos osztálytársadalomban gondolkodik, amelyben az egyik fél a kizsákmányolók picis rétege, a másik pedig a kizsákmányoltak tömege. Ebben **hathatós szerepet kap a hatalmi ideológia is, amely a II. világháború előtti korszak restaurálásában érdekelt, annak a feudálkapitalista tekintélyelvűségébe kapaszkodva.** Nem igen férhet kétség hozzá, **ezt a kegyetlen világot akarják újra feltámasztani, amelynek zűrzavarában tombolt a gátlástalanság, az erőszak, a hatalmaskodás.** Ez a korszak bővelkedett rablásokban, fosztogatásokban, gyilkosságokban is, az átláthatatlan hatalmi viszonyok következtében pedig nem volt közrend és közbiztonság. A társadalom minden rétegében akadtak bűnelkövetők és áldozatok, a káosz volt az úr!

És sajnos a réges-régi történelmünk is bővelkedik félelmetes tényekkel, elég csupán István, László és Kálmán királyunk évtizedeire emlékeztetni, amikor annyira elharapózott például a tolvajlás, hogy az elkövetőkre a csonkítás, vagy a halál várt. Akkor a bűnözőket az igazságtalan feudális rendszer féktelen elnyomása és cinizmusa termelte ki, amely megosztotta és megkülönböztette az embereket vagyon és társadalmi státusz szerint. Bizony-bizony ma is efféléket tapasztalunk. Emiatt van a végletekig felaprózott társadalmunk nemcsak egzisztenciális, de morális-mentális válságban is. Megint kézenfekvőek kérdések: **A XXI. század elejére visszakanyarodtunk az első évezred borzalmaihoz? De hát miért mehet ez így? A múlt századi egyik legnagyobb költőnkkel, Ady Endrével kérdezzük: Meddig lesz még úr a betyárság és pulya had, mi milliók?**

INFORMÁLJA, KÉRDEZZE, OLVASSA

a rendszerváltozás veszteseinek készülő

VILÁGHÁLÓS NÉPÚJSÁGUNKAT,

a

FÜGGETLEN

MAGYARORSZÁG-ot!

Internetes cím: www.fuggetlenmagyarorszag.hu

E-mail cím: fuggetlenmagyarorszag@fuggetlenmagyarorszag.hu

Levélcím: **6000 Kecskemét, Tinódi u. 6. B/IV/26.**
